

न हि प्रपश्यामि ममापनुद्याद्
यच्छोकमुच्छोषणमिन्द्रियाणाम् ।

अवाप्य भूमावसपत्नमृद्धं
राज्यं सुराणामपि चाधिपत्यम् ॥ ८ ॥

पृथ्वीचे निष्कण्टक असे समृद्ध राज्य किंवा स्वर्गाचे अधिपत्य मिळाले तर सु इंद्रियांना शोषून टाकणारा हा माझा
शोक दूर करेल असे काहीच मला दिसत नाही. ॥ ८ ॥

नहीति । इंन्द्रियाणामुच्छोषणमतिशोषणकरं मदीयं शोकं यत्कर्मानुद्यादपनेयत्तदहं न प्रपश्यामि । यद्यपि भूमौ
निष्कण्टकं समृद्धं राज्यंप्राप्स्यामि तथा सुरेन्द्रत्वमपि यदि प्राप्स्यामि एवमभीष्टं तत्सर्वमवाप्यापि शोकापनोदनोपायं न
प्रपश्यामीत्यन्वयः ॥८ ॥

इन्द्रियांचे शोषण करणारा हा शोक दूर करणारेअसे कोणतेही कर्म मी पाहू शकत नाही. जरी पृथ्वीचे निष्कण्टक असे
समृद्ध राज्य, किंवा स्वर्गाचे अधिपत्य मिळाले तर देखिल इंद्रियांना शोषून टाकणारा हा माझा शोक दूर करेल, असे
काहीच मला दिसत नाही. असा अन्वयआहे. ॥८ ॥

एवमुक्त्वार्जुन किंकृतवानित्यपेक्षायाम् ----
असे बोलून अर्जुनाने काय केले अशा अपेक्षेची पूर्ती करतोआहे----

सञ्जय उवाच ।

सञ्जय बोलला

एवमुक्त्वा हृषीकेशं गुडाकेशः परन्तपः ।

न योत्स्य इति गोविन्दमुक्त्वा तूष्णीं बभूवह ॥ ९ ॥

हृषीकेशांसी असे बोलत, शत्रूंना संतप्त करण्याच्या स्वभावाचा निद्राजयी अर्जुन, ‘मी युद्ध करणार नाही’ असे त्या

गोविंदाला सांगून, स्तब्ध झाला. ॥ ९ ॥

एवमिति स्पष्टार्थः ॥९ ॥

या श्लोकाचा अर्थ स्पष्टआहे. ॥९ ॥

ततः किं वृत्तमित्यपेक्षायाम् -----

त्यानंतर काय झाले अशा अपेक्षेची पूर्ती करत सांगतो आहे-----

तमुवाच हृषीकेशः प्रहसन्निव भारत ।

सेनयोरुभयोर्मध्ये विषीदन्तमिदं वचः ॥ १० ॥